

MI AZ ÉLET CÉLJA?

Mi az élet célja? Erre, a mindannyiunkat egzisztenciálisan érintő kérdésre, igazán hiteles és megbízható választ az Élet Könyvében, a teremtett világhoz és az emberi élethez kapott „használati utasításban”, a Bibliában találhatunk. Nem elvont, teológiai, filozófiai választ kapunk, hanem praktikus, kipróbálható, megélhető feleletet, amit főleg szemléletes bibliai képekben ragadhatunk meg.

A tömör válasz egy mondatban így summázható: *az élet célja az Élet továbbadása.* Ez a program talán kissé meglepő, de mindenképpen provokatív. Provokatív, a szó legszorosabb, eredeti értelmében, mert „kihív” jól megszokott, önző, önépítő, önmertő életstílusunk korszerűnek és biztonságosnak tűnő fedezékei mögül.

Kérem, mielőtt esetleg egy könnyed mozdulattal lesöpörnénk ezt az életprogramot, nézzük meg, hogyan valósulhat meg? Vajon egyáltalában működik-e? Vizsgáljuk meg, lapozzunk bele az Élet Könyvébe, és csodálkozunk rá együtt néhány egészen hétköznapi biblikus képre, melyek az élet céljának és értelmének legmélyebb titkait tárják fel számunkra.

Már a legelső zoltár elgondolkoztató képpel szemlélteti a „boldog ember” életének gyökereit és távlatait: *„Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, hanem az Úr törvényében gyönyörködik. . . olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsseit. . .”*

A gyümölcsstermés nem más, mint az élet jó ízének, zamatának, magjának továbbadása, a folytatás, a jövő garanciája. Ezzel kapcsolatban érdemes megemlíteni két alapvető bibliai életprogramot. Az egyik rögtön a Szentírás első lapjain olvasható: *„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. Isten megáldotta őket és azt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be, és hódítsátok meg a földet. . .” (1Móz 1, 27-28)*

A másik életprogram, a Teremtő Isten úgy nevezett „kulturparancsa” mellett, a Megváltó Isten, Jézus Krisztus missziói parancsa az evangéliumok végén: *„Menjétek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. . .” (Mk 16, 15)*

A parancs szerint, a teremtés koronájaként, a Teremtő munkatársai lehetünk az élet továbbplántálásában. Ez a biológiai élet továbbadásának egyszerű esélye és ajándéka.

A missziói parancs szerint pedig, Jézus tanítványaként, az Ő megváltó szeretetének tanúi, hordozói és továbbadói lehetünk a róla szóló evangélium hirdetésével és megélésével. Ez az örök élet továbbadásának szédítő lehetősége, reménysége.

Mindehhez természetesen nem elegendő néhány bibliai aranymondást, szinte varázsigeként, idézgetni. Életünk valódi céljának betöltéséhez, a jézusi értelemben vett gyümölcsöző élethez, előbb Őt kell megismernünk és befo-

gadnunk az életünkbe. Csak az képes az Életet továbbadni, aki előbb maga is elfogadta az Életet, befogadta az Élet Urát és Forrását. Ezt hirdeti a szemléletes jézusi kép János evangéliumában: *„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlőlövesszők, aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” (Jn 15, 5)*

Lukács evangéliuma egy másik képpel, a természetlen fügefáról szóló példázattal illusztrálja, mennyire fontos Urunk számára meddő életünk termőre fordulása. Eszerint, vincellérként, Ő kér haladékat a Gazdától az évek óta gyümölcstelen és így jogosan kivágásra ítélt fügefának: *„Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülösöm és megtrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki.” (Lk 13, 8-9)*

De Ő ennél többet is megtett értünk! Erre utal másik gyönyörű kép a természet világából, a földbe esett búzaszem szimbolikus üzenete, mellyel megváltó kereszthaláláról vall Jézus: *„Ha a búzaszem nem esik a földbe, és nem hal meg, egymaga marad, de ha meghal, sokszoros termést hoz.” (Jn 12, 24)*

A mai, divatos korszellem, reklámok özönével, éppen mindennek az ellenkezőjét harsogja. Az élet célja: Vásárolj! Szerezz! Fogyassz! Élvezz! Minden és mindenki jár neked! Kíméld magad! Építsd magad! Építs magadnak! Valósítsd meg önmagad! Dobj el, ami/aki már nincs hasznodra, amit meguntál, ami nem divatos, trendi. . .

Egyre több napjainkban a csak magának és csak magáért élő egoista, aki végső soron, maga is szenved meddő élete gyümölcstelenségétől, jövőtlenségétől. Keserű életérzésüket, kétségbeesetten magányos segélykiáltásukat, már Ady Endre belesikoltotta a vakvilágba:

*Szeretném, hogyha szeretnének
S lennék valakié,
Lennék valakié.*

Erre az S.O.S.-kérésre kapunk választ Ézsaiás prófeta könyvéből, ahol így szól az Úr, a te teremtőd, a te formálód: *„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” (Ézs 43, 1)* Ha „vesszük ezt az adást”, és igennel válaszolunk Isten forró, szerelmi vallomására, akkor életünk a helyére kerül, a Teremtő és Megváltó Úr kezébe. Ettől kezdve nem kell görcsösen féltetni önmagunkat, hanem bátran megoszthatjuk életünket másokkal. Isten szeretete valóban kiüzi a félelmet, beleértve önmagunk féltését is. Hirtelen napnál világosabban kezdenek ragyogni az eddig titokzatos és homályos jézusi mondatok a Hegyi beszédből: *„Ti vagytok a világ világossága. . .” (Mt 5, 13-14)*

Rádöbbenünk: a Mester teremtő szavai minket, mai tanítványokat is szíven találhatnak. Ez a küldetésünk! Erre szabadít föl minket!

Itt a válasz kiinduló alapkérdésünkre: Mi az élet célja? Ízt, fényt, meleget vihetek a világba, mások életébe! A jézusi szeretet ízét, fényét, melegét, amit én is kaptam, amiből én is élhetek, amivel tartozom a körülöttem élőknek. Így találhatom meg, és tölthetem be életem célját, adhatom tovább az Életet! Így valósulhat meg bennem és általam a gyönyörű norvég Krisztushimnusz kérése: *„hadd legyen Fényedből fényugár az életem!”*